

UZASADNIENIE

S. P. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 4 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt X K. 995/12 za popełnienie występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby dwóch lat oraz karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda (na podstawie art. 33 § 1 i 3 kk)

– postanowieniem z dnia 03 listopada 2014 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

2. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 20 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt X K. 1487/12 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby trzech lat oraz karę grzywny w wysokości 10 (dziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda (na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk),

- postanowieniem z dnia 03 listopada 2014 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności a następnie:

- postanowieniem z dnia 31 grudnia 2014 roku zamieniono karę pozbawienia wolności na karę 30 (trzydziestu) dni aresztu;

- kara została wykonana w całości z dniem 12 stycznia 2016 roku;

3. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15 kwietnia 2014 roku w sprawie o sygn. akt X K. 1298/13 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda (na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 kk),

- za karę grzywny określona karę zastępczą 50 dni pozbawienia wolności, która wykonywana od dnia 17 czerwca 2018 roku

- kara pozbawienia wolności została wykonana z dniem 13 grudnia 2015 roku;

4. Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15 lipca 2015 roku w sprawie o sygn. akt X K. 354/15 za przestępstwo z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- kara pozbawienia wolności nie została wykonana;

5. wyroki z punktu 1. i 4. objęte zostały wyrokiem łącznym wydanym przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 10 lutego 2016 roku w sprawie o sygn. akt X K. 868/15, na mocy którego wymierzono skazanemu karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono wcześniejszy okres odbywania kary z połączonego wyroku od dnia 12 stycznia 2016 roku do dnia 10 lutego 2016 roku

- kara nie została wykonana w całości, pozostała część kary łącznej wykonywana ma być od dnia 02 kwietnia 2018 roku;

6. Sądu Rejonowego w Piszku z dnia 08 września 2016 roku w sprawie o sygn. akt II K. 210/16 za przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

– kara pozbawienia wolności nie została wykonana w całości.

Wcześniejsze kary orzeczone wobec skazanego wyrokami skazującymi zapadłymi w okresie od dnia 11 sierpnia 2003 roku do dnia 20 lutego 2006 roku zostały już w całości wykonane a część z nich objęta została wyrokiem łącznym z dnia 31 maja 2006 roku wydanym przez Sąd Rejonowy w Piszku w sprawie II K. 211/05. Kara łączna pozbawienia wolności została wykonana w całości z dniem 26 czerwca 2007 roku.

(dowód: informacja z Krajowego Rejestru Karnego k. 57-58, informacje o wyroku k. 60-62v., odpisy wyroków k. 26-26v., 27, 63-63v., 75-81, 82, 83, informacja z Sądu Rejonowego w Gdańsku k.107, odpisy postanowień k.108-111, informacja o pobytach i orzeczeniach k. 101-103, akta spraw karnych X K.1298/13 i X K. 868/15 SR Gdańsk-Południe w Gdańsku, akta sprawy karnej SR w Piszcu o sygn. II K. 210/16)

Skazany S. P. w warunkach izolacji więziennej przebywa od dnia 6 czerwca 2017 roku. Jego zachowanie oceniane jest jako poprawne. Jego stosunek do popełnionych przestępstw i dotychczasowego trybu życia jest krytyczny. W okresie pobytu w zakładzie karnym nie był karany dyscyplinarnie. Nie był też nagradzany kodeksowo. Wobec przełożonych jest grzeczny, kulturalny i regulaminowy. W grupie osadzonych funkcjonuje poprawnie. Zasad porządku przestrzega we właściwym stopniu. Nie jest zainteresowany nauczaniem, czy też uczestnictwem w kursach ponoszących kwalifikacje lub przyuczających do zawodu. Nie zabiega o podjęcie zatrudnienia. Nie wykazuje zachowań agresywnych oraz autoagresywnych.

(dowód: opinia k.99-100)

Sąd zważył, co następuje:

Informacja Dyrektora Aresztu Śledczego w G. jak i wniosek skazanego o wydanie wyroku łącznego zasługuje na częściowe uwzględnienie.

W myśl art. 568a § 1 pkt 2 kpk Sąd orzeka karę łączną w wyroku łącznym wówczas, gdy nie mamy do czynienia z sytuacją jednoczesnego skazania i gdy co najmniej o jednym z dających podstawę do orzeczenia kary łącznej przestępstw orzekano w oddzielnym postępowaniu, nie było więc możliwe objęcie go karą łączną orzekaną "od razu" w wyroku skazującym. Istnieje więc możliwość wydania wyroku łącznego w sytuacji, gdy wyrokami różnych sądów zostały orzeczone kary (jednostkowe lub łączne), które mogą uzasadniać orzeczenie kary łącznej.

W myśl art. 85 § 1 i 2 kk jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą jej orzeczenia są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa.

Na podkreślenie zasługuje stwierdzenie „przestępstw”, co jednoznacznie wskazuje, iż instytucja wyroku łącznego nie dotyczy wykroczeń. Ponadto nie obejmuje się kar orzeczonych wobec skazanego przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej (art. 85 § 4 kk).

Stosownie do art. 86 § 4 kk zasady wymiaru kary łącznej określone w art. 86 § 1 -3 kk stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna.

Wymierzone skazanemu kary z wyroków opisanych w punktach 5. (kara łączna w wyroku łącznym) i 6. na dzień orzekania nie zostały jeszcze wykonane w całości. Kara z wyroku łącznego X K. 868/15 (punkt 5.) – siedem miesięcy pozbawienia wolności i kara z wyroku II K. 210/16 (punkt 6.) – dziesięć miesięcy pozbawienia wolności, są karami jednorodnymi – bezwzględne kary pozbawienia wolności.

Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że wskazane w punktach od 5. i 6. kary, orzeczone wobec skazanego i dotychczas nie wykonane, podlegają połączeniu w jedną karę łączną w wyroku łącznym (art. 568a § 1 pkt 2 kpk).

Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (art. 85a kk).

Tym samym sąd wymierzając karę łączną, kieruje się dyrektywami prewencji generalnej i indywidualnej określonymi w wyżej wskazanym przepisie. Nie może jednak tracić z pola widzenia innych dyrektyw wymiaru kary, które będąc pomocnicze i uzupełniające również znajdują zastosowanie w przypadku orzekania kary łącznej, tj. dyrektyw wynikających z art. 54 kk oraz w pewnym zakresie dyrektyw orzeczniczych dotyczących związków podmiotowo-

przedmiotowych między zbiegającymi się przestępstwami (w polskim systemie prawa wypracowano trzy zasady postępowania w takim przypadku, a są to zasady: absorpcji, asperacji i kumulacji). Wynika to z treści art. 85a kk, w którym stwierdzono, że sąd bierze pod uwagę "przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze (...)"co pozwala twierdzić o konieczności uwzględnienia innych jeszcze dyrektyw.

Kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy (tak P. Kardas, [w:] A. Zoll (red.), Kodeks karny, s. 926), tym samym jej surowość powinna wzrastać wraz z liczbą popełnionych przez sprawcę przestępstw. Stanowi to wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również podkreśli nieopłacalność przestępczej działalności (vide: M. Szewczyk, Glosa do uchw. SN z 20.1.2005 r., I KZP 30/04, OSP 2005, Nr 9, poz. 102).

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk Sąd zobowiązany jest wymierzyć karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W tej sprawie jest to przedział od dziesięciu miesięcy do siedemnastu miesięcy (rok i pięć miesięcy) pozbawienia wolności.

Wydając wyrok łączny Sąd nie analizował okoliczności, które legły u podstaw wymiaru kar w poprzednio osądzanych sprawach, lecz rozważał czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono te kary istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, a także czy okoliczności, które zaistniały po wydaniu poprzednich wyroków, przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary łącznej.

Okoliczności te w tym fakt, iż skazany jest wprawdzie stosunkowo młodym człowiekiem – ma ukończone 32 lata, posiada dwoje dzieci, pozytywną opinię dyrekcji Zakładu Karnego w B., w którym aktualnie przebywa, ale z drugiej strony stosunkowo bierną postawę w trakcie wykonywania kary – brak starań w celu podjęcia pracy (przy istniejącym obowiązku alimentacyjnym, orzeczonym obowiązku naprawienia szkody), ponoszenia swoich kwalifikacji zawodowych przy też przyuczenia do wykonywania innego niż wyuczony zawodu, przemawiają za wymierzeniem skazanemu kary łącznej przy zastosowaniu zasady asperacji. Skazany w 2016 roku już po raz drugi skorzystał z instytucji wyroku łącznego, który poprawił jego sytuację (za dwie kary jednostkowe po 6 miesięcy otrzymał karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności) a mimo to popełnia kolejne przestępstwo – wyrok w sprawie II K. 210/16. Jest to przestępstwo rodzajowo zupełnie inne od tych objętych wyrokiem łącznym z dnia 10 lutego 2016 roku. Między tymi czynami brak związku zarówno przedmiotowego jak o podmiotowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł wobec skazanego karę łączną w wysokości roku i jednego miesiąca pozbawienia wolności.

Tak ukształtowana kara łączna nie stanowi zbytnej premii dla skazanego, ale być może będzie motywacją do zmiany zachowania. Dana mu szansa jednoczesnego odbycia wszystkich kar oraz opuszczenia zakładu karnego i powrotu do życia społecznego, po należytym procesie resocjalizacji sprawi, że skazany więcej na drogę popełniania przestępstw nie powróci. Skazany w warunkach izolacji przebywa zaledwie od kilku miesięcy więc ma jeszcze czas na przemyślenia dotychczasowego trybu życia i krytycznej jego oceny. Istotni w tym procesie przemian skazanego będą niewątpliwie jego najbliżsi. Utrzymuje bowiem stały i pozytywny kontakt listowny oraz telefoniczny z najbliższą rodziną, która winna być dla niego oparciem w toku odbywania kary i procesie resocjalizacji, jak i pomocą już po opuszczeniu zakładu karnego. Przy przyjętej zasadzie wymiaru kary Sąd uwzględnił liczbę i charakter przestępstw objętych wyrokami podlegającymi łączeniu.

W ocenie Sądu wymierzona kara łączna pozbawienia wolności jest słuszna i sprawiedliwa. Spełni swoje wymogi zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Pozostałe rozstrzygnięcia nieobjęte wyrokiem łącznym Sąd pozostawił do odrębnego wykonania – punkt II wyroku.

Stosownie do art. 577 kpk, na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył wskazane w punkcie IV. wyroku okresy wcześniejszego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach objętych wyrokiem łącznym i jako początek

odbywania kary orzeczonej wyrokiem łącznym Sąd określił na dzień 6 czerwca 2017 roku, mając na uwadze informacje wynikające z opinii o skazanym nadesłanej przez Dyrektora ZK w B. oraz informacje z systemu NOE-SAD.

Jak wynika z dowodów zgromadzonych w niniejszej sprawie – z uwagi na wykonanie kar nie podlegają łączeniu kary orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 2. i 3. – vide: informacja z systemu NOE-SAD k. 60-60v., informacja o pobytach i orzeczeniach k. 101-103. W tej sytuacji w myśl art. 572 kpk postępowanie w zakresie objęcia tych kar wyrokiem łącznych należało umorzyć – vide: punkt IV. orzeczenia.

O kosztach obrony skazanego pozbawionego wolności wykonywanej z urzędu, Sąd orzekł w myśl § 2., § 4. ust. 1 i 3 oraz § 17 ust. 5 i § 20. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz adwokata T. K. kwotę 177,12 złotych, w tym kwotę 33,12 zł jako podatek VAT od przyznanej opłaty.

Z uwagi na to, że skazany nie posiada własnego majątku, w chwili obecnej nie pracuje i nie osiąga dochodów, ma określony obowiązek alimentacyjny, na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono go od obowiązku uiszczenia kosztów poniesionych w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego.